

INTERVJU: Dr. fra Ivo Pavić, OFM

Pozive Gospe iz Međugorja nismo ozbiljno shvatili

SE SE RUŠI

Jer je sve utemeljeno na pijesku, laži, a ne na istini. Isus kaže: "Ako se kuća gradi na pijesku, sruši se kad naide velika oluja". Poziv je to svakome od nas: Vratite se Isusu i Mariji kako biste postali nova stvorenja. Isus kaže: "Evo, sve činim novo". Bog ne želi da itko propadne

Svijet nas danas uči sebičnosti, oholosti, mržnji. Zato se nije lako obratiti

“

U CRKVI VLADA VELIKA MLAKOST JER JE UŠLA U BRAK SA SVIJETOM. DANAS SE U CRKVI PROPOVIJEDA EVANĐELJE BEZ POMAZANJA DUHA SVETOGA. DRŽE SE HOMILIJE I PROPOVIJEDI KOJE LJUDE NE MIJENJAJU

GRIJEH JE UVLJEK NEDOSTATAK LJUBAVI. On paralizira čovjekovo srce. Škodi nama i drugima. Grijeh nas čini nesposobnima ljubiti Boga, samog sebe, bližnjega i čovjeka kraj sebe

Marko Karačić

Stotine tisuća ljudi dosada su pohodile malu župu Šurkovac kod Banje Luke kako bi nazočili molitvama i misama koje vodi fra Ivo Pavić. Karizmatik svjetskoga glasa nije dopustio da pandemija koronavirusa ugasi ono što se događa u Šurkovcu, tako da sada tisuće ljudi preko online platformi prate mise i molitve ozdravljenja koje vodi ovaj svećenik. Svi oni fizički bi došli do Šurkovaca, ali zabrane kretanja im to onemogućuju. Zbog toga smo zamolili fra Ivu da nam odgovori na nekoliko pitanja. Očekivano, odgovore koje smo dobili su i više nego zanimljivi. Neki možda i intrigantni. Svakako pročitajte!

Slavite li mise u župi Šurkovac? Ima li korone u župi?

Od samog početka koronakrize u Šurkovcu nismo prekidali s misama za zdravlje. Na mise za zdravlje dolazi malen broj ljudi, ali puno je onih koji nas slušaju i gledaju preko interneta. Vjerujem da ozdravljaju na daljinu. Jer riječ Božja lijek je za naše slabosti. U župi trenutno nema zaraženih koronom, ali ih ima blizu nas.

Prije ste hodali po svijetu i bili stalno zauzeti oko duhovnih obnova. Kako danas ispunjavate slobodno vrijeme?

Za mene je ovo milosno vrijeme. Svakog dana slavim svetu misu u župi. Više provodim vremena u molitvi, a osobito pred Presvetim sakramentom. Prije to nisam mogao jer sam uvijek bio na terenu. U ovom vremenu više sam upoznao svoje župljane. Svakodnevno čitam i razmatram Bibliju, pišem knjige. Puno razgovaram s ljudima i molim za njih preko telefona. Sve mi je to prije bilo ograničeno. Imam više vremena za šetnju u prirodi i djela milosrđa.

Koronavirus još uvijek odnosi mnoge živote. Mnogi ga u tome beznađu predstavljaju kao Božju kaznu čovječanstvu. Koja je, u biti, ovo poruka nama? Bog nije poslao koronu, ali je dopustio da se dogo-

obraćenje se ne događa preko noći, osobito kad je osobnost formirana ne od evanđelja već od svijeta. Svijet nas oblikuje, školuje, formira da budemo oholi, ponosni, umišljeni. Svijet nas formira da budemo agresivni, puni mržnje

Postoji jedan porok koji opterećuje čovjekovo srce, a to je požuda, koja ima sljedeća svojstva: preljub, prostitucija, pornografija, incest, homoseksualnost, incest, pedofilija. Ako si rob jednog od ovih poroka, ti si tjelesan, a ne duhovan čovjek

di da ljude vrati vjeri. Kroz ovu bolest mnogi će se pročistiti i obratiti. Poznato je da majka pljusne dijete po stražnjici kad vidi da sebi može nešto nauditi. To čini ne zato što ga ne voli nego što mu želi dobro. Tako je i Bog dao pljusku cijelom čovječanstvu, ne zato što ga ne voli već da se obrati i živi. Bog nas opominje i poziva na promjenu srca.

Koronavirus donio je veliki strah od smrti. Treba li se bojati smrti ako smo vjernici i vjerujemo u živog Boga? Što činiti u ovo tjeskobno vrijeme?

Strah od smrti uzrok je svih drugih strahova. Onaj tko se boji smrti, nije još susreo Krista niti mu otvorio vrata svoga srca. Isus je došao da nas oslobodi od straha od smrti. Strah od smrti znak je da nismo sveti. U ovo vrijeme pandemije pozvani smo još više ljubiti Isusa i svjedočiti vjeru riječima i djelima, a ne gojati se. Isus kaže: "Ne bojte se onoga koji ubija vaše tijelo, već se bojte onoga koji može ubiti vašu dušu i baciti u pakao".

Imam dojam da su se redovnici, svećenici, časne sestre u ovo vrijeme epidemije u nekim sredinama zatvorili previše u svoje samostane i kuće u strahu od bolesti i zaraze. Je li uvijek bilo tako?

U pravu ste. Nekada u prošlosti kad su bile epidemije i velike pošasti, redovnici, svećenici i Bogu posvećene osobe izlazili su van iz samostana, svojih kuća i molili

za bolesne, dijelili im sakrament bolesničkog pomazanja, polagali ruke na njih. Danas je obrnuto. Očito nedostaje žive vjere u Gospodina.

Mnogi su umrli od posljedica korone, obitelji su jako pogođene ovom situacijom. Kakva poruka imate za njih?

Mnogi umiru od korone da se

mi živi obratimo. Ne smijemo samo gledati i brojiti koliko je svakodnevnog ljudi umrlo od korone, već nam je to poziv na osobno obraćenje, inače ćemo svi slično propasti. Poslije korone ništa više ne smije biti isto. Neka svatko ispita svoju savjest. Nakon korone trebamo izaći na ulice i propovijedati evanđelje.

U ovoj epidemiji sve se ruši. Ruši

se politički život, društveni život, obiteljski, ekonomski, obiteljski, pa i crkveni život. Zašto se sve ruši?

Dobro ste zamijetili. Sve se ruši jer je sve utemeljeno na pijesku, laži, a ne na istini. Isus kaže: "Ako se kuća gradi na pijesku, sruši se kad naide velika oluja". Poziv je to svakome od nas: Vratite se Isusu i Mariji kako biste postali nova stvorenja. Isus kaže: "Evo, sve činim novo". Bog ne želi da itko propadne, već želi da sve si ljudi spase. Tako piše u Bibliji. Bog je protiv bolesti, patnje, prirodnih katastrofa, ali ih dopušta kako bismo shvatili držimo li se Božjeg zakona ili zakona čovjeka. Bog nas ne kažnjava, već nas kažnjava grijeh. Danas je čovjek legalizirao pobačaj, eutanaziju, istospolne zajednice, umjetnu oplodnju... Uz to, mnogi obožavaju sportaše, pjevače, glumce... "Gospodin se ne da ismijavati". On je umoran od gnusoba koje ljudi čine.

U svijetu se danas govori da nema grijeha. Što je grijeh?

Grijeh je uvijek nedostatak ljubavi. On paralizira čovjekovo srce. Škodi nama i drugima. Grijeh nas čini nesposobnima ljubiti Boga, samog sebe, bližnjega i čovjeka kraj sebe. Grijeh je uzrok mnogih mentalnih i fizičkih bolesti. Kad u grijehu živimo, ne možemo primiti pričest jer je to sakrament ljubavi. Isus je došao zbog grešnika koji se kajaju za svoje grijehove.

Slušajući vas online, često govorite o povezanosti korone i grijeha...

Korona ubija naše tijelo. Grijeh je opasniji od korone tako što ubija dušu, donosi tjeskobu, muku, nemir, fobiju, gnjev i nervozu. Grijeh uzrokuje mnoge mentalne i fizičke bolesti. Na koncu, grijeh je uzročnik vječne smrti. Pouzdani lijek protiv korone još ne postoji. Za grijeh postoji lijek, a to je sakrament ispovijedi.

Postoje mnogi poroci koji nas sprečavaju u rastu u duhovnosti. Možete li izdvojiti glavni porok koji vlada danas među ljudima?

Postoji jedan porok koji opterećuje čovjekovo srce, a to je požuda, koja ima sljedeća svojstva: preljub, prostitucija, pornografija, incest, homoseksualnost, pedofilija. Ako si rob jednog od ovih poroka, ti si tjelesan, a ne duhovan čovjek. Jao tebi ako ih se ne odrekneš. Bez molitve, euharistiji postaje nemoguće je pobijediti ovog neprijatelja duše.

Isus je jedini Spasitelj čovječanstva. Što je religija?

To je čovjek koji pokušava shvatiti Boga i što Bog želi od čovjeka. To je čovjek koji traži Boga. Religija, to je čovjek koji ne prihvaća Isusa Krista kao Boga. Riječ je više o držanju pravila, obreda i običaja. Tko pažljivo čita i razmatra Bibliju, shvatit će da kršćanstvo nije religija, već istina da je Bog ljubav. Danas se uči da su sve religije iste i da su različiti putovi do Boga. A to je pogrešno.

U vrijeme prve Crkve propovjednika je bilo malo, ali uspješni su promijenili mentalitet poganskog svijeta. "Zarazili" su cijeli svijet evanđeljem.

Prvi kršćani bili su u manjini, ali zarazili su svijet evanđeljem, promijenili su mentalitet tadaš-

njeg poganskog svijeta. Nisu išli u međureligijski dijalog. Evanđelje je isto onda i danas. Ima istu snagu. Budući da nismo zarazili svijet evanđeljem, svijet je kršćane zarazio koronavirusom. U Crkvi vlada velika mlakost jer je ušla u brak sa svijetom. Danas se u Crkvi propovijeda evanđelje bez pomazanja Duha Svetoga. Drže se homilije i propovijedi koje ljude ne mijenjaju.

Na Zapadu sve više kršćana napušta svoje župe. Možete li navesti neke razloge?

Ima puno razloga. Navest ću samo neke. Ima onih koji su otišli iz župe jer je župnik s oltara govorio kako ne postoji ni davao ni pakao. Neki su otišli iz svojih župa jer je župnik s oltara govorio protiv duhovnih seminara i obnova. Neki su otišli iz župe jer je župnik otvoreno govorio protiv Gospodinih ukazanja u Međugorju. Neki su napustili župu jer je župnik propovijedao kako nema ništa loše i nemoralno ako mladi prije braka žive zajedno. Jedan čovjek je zamolio župnika da se pomoli za njega jer ne može imati djece, a on ga je poslao na umjetnu oplodnju. Neki su napustili svoje župe jer župnici ne govore o grijehu niti važnosti ispovijedi, već samo govore da je Bog milosrdan i da sve prašta. Teolozi i bibličari posijali su kukolj pa su došli loši plodovi.

U Crkvi se gotovo ne čuje onaj poziv "obratite se i vjerujte evanđelju". Svećenici misle da je dovoljno da svijet dolazi na misu, a ne je li se obratio...

Svećenici se često ljute kad im netko kaže da se trebaju obratiti. I sam sam tako razmišljao. Onaj tko kaže da mu ne treba obraćenje, njemu sigurno treba obraćenje. Jedan dječak od šest godina pitao je jednog svećenika iz Hrvatske kad će se obratiti Hrvati? Dobio je odgovor: Kad se obrate hrvatski svećenici. Uistinu, svećenik ima nadnaravnu snagu kad se obrati i poveruje. Gospa u Međugorju često ponavlja u svojim porukama: "Molite za svoje pastire". Pastiri su prvenstveno svećenici. Očito njezin poziv nismo ozbiljno shvatili.

Obratiti se nije lako. To je jedan dugi proces. Jer ako se ne obratimo, nikakvu molitvu ne možemo uputiti Bogu. Svijet nas odgaja i formira na svoj način...

Obraćenje se ne događa preko noći, osobito kad je osobnost formirana ne od evanđelja već od svijeta. Svijet nas oblikuje, školuje, formira da budemo oholi, ponosni, umišljeni. Svijet nas formira da budemo agresivni, puni mržnje. Svijet nas uči da ne praštamo, već da se držimo pravila, oko za oko zub za zub. Svijet nas odgaja da živimo samo za sebe. Sebičnost i osobna korist karakteristika je onoga što nas svijet uči. Škola svijeta nudi nam antikršćanske vrijednosti. Zato se nije lako obratiti, promijeniti pamet i srce.

Na kraju, fra Ivo, koja je poruka čitateljima našega lista?

Tebe koji čitaš ove retke Gospodin poziva na svetost. Nema veze što si laik. Budi svet. Budi sveta. Sve je ništa ako nisi svet. Svet je onaj koji svakodnevno vrši volju Božju. Oni mijenjaju svijet. Samo svenci idu u nebo. "Budite sveti jer Ja sam svet", govori Gospodin! ●